Παράκληση οσίου Ευθυμίου του Μεγάλου

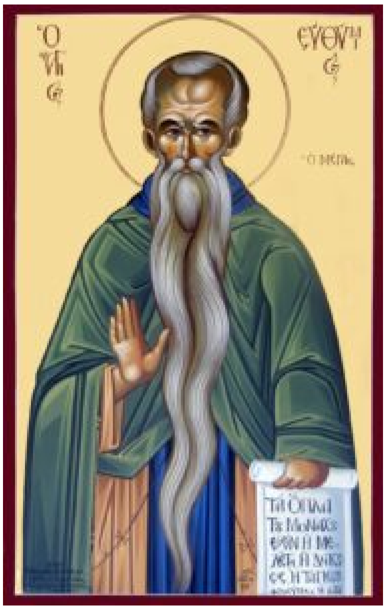

Ὁ Ἱερεύς:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἶς τους αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἴσακουσόν της προσευχῆς μου, ἔνωτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τὴ ἀλήθειά σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τὴ δικαιοσύνη σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἶς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἔταπεινωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.Ἔκαθισε μὲ ἐν σκοτεινοις, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἤκηδιασεν ἓπ' ἔμε τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἔμοι ἔταραχθη ἣ καρδία μου.Ἔμνησθην ἥμερων ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἔμελετων.Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰ χείρας μου· ἣ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί.Ταχὺ εἴσακουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνευμά μου.Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἂπ' ἔμου,καὶ ὅμοιωθησομαι ὑοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.Ἄκουστον ποίησαν μοὶ τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἤλπισα.Γνώρισαν μοί, Κύριε, ὅδον, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.Ἐξελοῦ μὲ ἐκ τῶν ἔχθρων μου, Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγαν δίδαξαν μὲ τοῦ

ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεός μου.Τὸ Πνευμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει μὲ ἐν γῇ εὐθεία· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ.Ἐν τὴ δικαιοσύνη σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεεί σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.Καὶ ἀπολεις πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἶμι.

Καὶ εὐθὺς τό:

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἤμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου (τετράκις).

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρω

Τῆς εὐθυμίας ὁ φερώνυμος πάτερ, τῆς ἐν Χριστῷ μὲ εὐθυμίας δοχεῖον, ἀνάδειξαν ταῖς θείαις σου Εὐθύμιε εὔχαῖς, ἵνα εὔγνωμονως σέ, ἐν ψαλμοῖς μὲ-γαλύνω, καὶ εὔσημω στόματι ἀνακράζω τοιαῦτα χαίροις Ὁσιων κλέος τὸ λαμπρόν, καὶ μοναζόντων σεπτὸν ἄκροθινιον.

Δόξα. Τὸ αὖτο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκιον ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεΐν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἔρρυσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἔκ σού· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης (χύμα) τὸν Ν' (50) ψαλμόν.

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἴκτιρμών σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.Ἐπὶ πλεΐον πλῦνὸν μὲ ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισαν μέ.Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.Σοὶ μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ.Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἅμαρτιαις ἔκισσησε μὲ ἡ μήτηρ μου.Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγαπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια της σοφίας σου ἔδηλωσας μοί.Ραντιεΐς μὲ ὕσσωπω, καὶ καθαρισθήσομαι πλύνεις μέ, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.Ἀκουτιεις μοὶ

ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἄγαλλιασονται ὅστεα τεταπεινωμένα.Ἀποστρεψαν τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψαν.Καρδίαν καθαρὰν κτίοον ἐν ἔμοι, ὃ Θεός, καὶ πνεῦμα εὖθες ἔγκαινισον ἐν τοῖς ἔγκατοίς μου.Μὴ ἀπόρριψης μὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἂπ’ ἐμοῦ.Ἀπόδος μοὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικω στήριξον μέ.Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.’Ρύσαι μὲ ἐξ αἱμάτων, ὃ Θεός, ὃ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἄγαλλιασεται ἣ γλωσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελει τὴν αἰνεσίν σου.Ὅτι εἰ ἤθελησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.Θυσία τῷ Θεῶ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὃ Θεὸς οὐκ ἔξουδενωσει.Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τὴ εὐδοκία σου τὴν Σιῶν, καὶ οἴκοδομηθητω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἴτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ὅσιου φέροντα ἄκροστιχιδαν ἐν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ θ’ ᾤδη «Κωνσταντίνου».

ὨδὴΓ. Ἦχος πλ. δ’. Ὑγραν διοδεύσας

Εὐθύμιε πάτερ ἄγγελικως, θιώοας ἐν κοσμῶ θείων ἔτυχες δωρεῶν, καὶ δόξης ἤξιωσαι ἄφραστου, ἐν οὖρανοϊς σὺν Ὅσιων τοῖς τάγμασι.

Τρωθεῖς τὴ ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ, ἤγησω τὰ πάντα, ὅναρ Ὅσιε καὶ σκιάν, διὸ τῆς αὐτῶν πάτερ μερίμνης, ταΐς σαΐς πρεσ6είαις τοὺς παιδάς σου λύτρωσαι.

Δόξα.

Φωνὴ ὑπακούσας τὴ θεϊκή, καλῶς ἐπορεύθης, τὴν εὐθείαν πάτερ ὅδον, ἣν δίδου κάμοι καλῶς θαδίζειν, σαῖς ἵκεσιαις τρισμάκαρ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Κινδύνοις χειμάζομαι χαλεποΐς, καὶ θλΐψις μὲ ἔχει, Παντευλόγητε Μαριάμ, σὺ δ’ ἣ γηγενῶν παραμυθία, τὸν σὸν οἴκετην καλῶς παραμύθησον.

Ὠδὴ γ’. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα

Ὅσιε Εὐθύμιε, τῶν λογισμῶν τῶν θλιβόντων μέ, ἀπάλλαξον θείαις σου πρεσδείαις, πρὸς Χριστὸν ὃν ἔδοξασας.

Δίδου μου ταπείνωσιν, δίδου μοὶ πάτερ κατάνυξιν, δίδου σωτηρίας μοὶ τὸν πόθον, σαΐς λιταΐς ὢ Εὐθύμιε.

Δόξα.

Φρόνημα τὸ ἄστατον, ἐκ τῆς ψυχῆς μου ἔκριζω σόν, εὐχῶν σου ἁγίων τὴ ἄξινη, θεοφόρε Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον

Ὢ Μῆτερ πανάμωμε, τὸν κεκλεισμένον Παράδεισον, διήνοιξας οὐ κάμε πολίτην, ταϊς εὔχαΐς σου ἀναδεῖξον.

Διασωσον τοὺς ὕμνητάς σου Εὐθύμιε θεοφόρε, ἀπὸ κινδύνων δεινῶν καὶ κακώσεων, ταΐς πρὸς τὸν Κτίστην πρεσθείαις σου εὔπροσδεκτοις.

Ἐπιϐλεψον ἐν εὐμένεια Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἔμην χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ μνημονεύει ὃ Ἱερεὺς ἐκείνων, δὶ’ οὗς ἣ παράκλησις τελεῖται.

Μετὰ τὴν δέησιν τὸ ἑπόμενον κάθισμα.

Ἦχος β’. Πρεσβεία θερμὴ

Πρεσβεία τὴ σή, Εὐθύμιε μακάριε, ἠμᾶς τοὺς πιστῶς, ὕμνουντας σὲ διασωσαν, συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων ἄλλων κακώσεων τὴ γὰρ ὅσια πάτερ σου ζωή, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔδοξασας.

Ὤδη δ’. Εΐσακηκου Κύριε

Χαμερπὲς ἔχων φρόνημα, ἐν τὴ γῆ τρισμάκαρ δεινῶς καθέλκομαι, ἀλλὰ σὺ οὖν μὲ ἀνάστησαν, ταΐς ἅγιαις εὔχαΐς σου Εὐθύμιε.

Τῆς ψυχῆς κατερρύπωσα, τὸ λευκόχρουν πάτερ χιτῶναν πταίσμασι, ἀλλὰ σὺ αὐτὸν Εὐθύμιε, τὴ ἁγία σου χάριτι κάθαρον.

Δόξα.

Τὴν εἴρηνήν σου δώρησον, ὢ Χρίατε τῷ κοσμῶ σεπταῗς δεήσεσι, Εὐθυμίου τοῦ θεοφρονος, τοῦ ψυχὴ ὁλικὴ σὲ ποθήσαντος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Νοσημάτων καὶ θλίψεων, ρϋσαι τοὺς οἴκετάς σου Μητροπάρθενε, τοὺς κυρίως Θεοτόκον σέ, ἀνυμνοῦντας ἀεὶ καὶ γεραίροντας.

Ὠδὴ ἐ΄. Φώτισαν ἠμᾶς

Στήριξον ἠμᾶς, τῶν εὐχῶν σου τὸ στηρίγματι, τοῦ ἔχθροϋ γὰρ τοῦ δεινοῦ ταῗς προσθολαις, παμμακάριστε Εὐθύμιε κλονούμεθα.

Θλίψις μὲ δεινή, περιέσχε ὢ Εὐθύμιε, ἣν ἔκδιω ‘ξον ταῗς θείαις σου λιταῗς, συμπαθείας γὰρ ὑπάρχεις μάκαρ ἔμπλεως.

Δόξα.

Δάκρυα Χριστέ, μετανοίας δὸς τῷ δούλω σου, ἵκεσιαις Εὐθυμίου τοῦ σοφοῦ, τοῦ ἐν γῆ ἄσκητικως σὲ μεγαλύναντος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Σῶσον μὲ ἁγνή, ἐκ παντοίων περιστάσεων, τὸν Σῶτήρα γὰρ ἔκυησας Χριστόν, ἀπειράνδρως καὶ ἄφραστως Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἔκχεω

Δεσμοις μὲ τῆς ἁμαρτίας ἔδησεν, ὃ ἐχθρὸς ὃ παλαμναῖος δολίως, καὶ ἐν εἵρκτη παναθλία κρατοῦμαι, ἣν τοῖς ἔμοῖς κατεσκεύασα πταίσμασι σπευσον οὖν πάτερ καὶ γενοϋ, λυτρωτής μου ταῗς θείαις πρεσβείας σου.

Ἀνῆλθες τῶν ἀρετῶν τὴ κλίμακι, πρὸς οὐράνιον Εὐθύμιε ὕψος, ἔνθα Χριστὸς τῷ στεφάνω τῆς νίκης, τὴν κεφαλήν σου ἐνδόξως κατέστεψεν ὅθεν στεφάνωσαν ἠμᾶς, ἀρετῶν τφ στεφὰνψ πρεσβείαις σου.

Δόξα

Ὁ τόκος σου εὐθυμίας πρόξενος, τοῖς γονεῦσι ἴου ἐγένετο πάτερ· ὅθεν λιταῗς σοὺ Εὐθύμιε θείαις, τῆς ἐν Χριστῷ εὐθυμίας μὲ πλήρωσον, ἵνα αὐτὸν δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὰ ξένα σου τρόπαια.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Τεκουσα τὸν τῆς εἰρήνης πρύτανιν, σοὶ προσφεὺ γῶ Μαριὰμ ἀνακράζων, τὸ τῶν πολέμων Θεονυμφε νέφος, τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας ἔκαλυψεν, ὃ τῆς σῆς χάριτος φωτί, ἱκετεύω Παρθένε διαλυσον.

Διασωσαν τοὺς ὕμνητας Εὐθύμιε θεοφόρε, ἀπὸ κινδύνων δεινῶν καὶ κακώσεων, ταΐς πρὸς τὸν Κτίστην πρεσβείαις σου εὖπροσδεκτοις.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἒπ' ἐσχάτων τῶν ἥμερων τεκοϋσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς δεδήλωται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοΐς τῶν αἱμάτων

Καταλιπῶν τὰ ἐν κοσμῶ ὡς πάνσοφος, ὑπερκόσμιων χαρίτων ἤξιωσαι, διὸ σὲ τρισμάκαρ Εὐθύμιε, ἀνευφημουμεν καὶ ποθῶ κραυγάζομεν, Ἵλεωσαι πάτερ τὸν Κύριον.

Καὶ εὐθὺς τό: Προκείμενον Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὃ θάνατος τοῦ Ὅσιου αὐτοῦ.

Στίχ. *Μακάριος ἄνηρ ὃ φοβούμενος τὸν Κύριον ἐν ταΐς Ῥντολαις αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Ὁ Ἱερεύς:

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἠμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἠμῶν ἵκετευσωμεν.

Ὁ χορός:

Κύριε, ἐλέησον **(τρεῖς φορές).**

Ὁ Ἱερεύς:

Σοφία· ὀρθοί, ἄκουσωμέν του ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πάσι.

Ὁ χορός:

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

῾Ο ῾Ιερεύς:

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Προσχωμεν.

῾Ο χορός:

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

῾Ο ῾Ιερεύς:

(Κέφ. ἴα', 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταις. Πάντα μοὶ παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἷον, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τὶς ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὢ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλυψαι. Δευτε πρὸς μὲ πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κάγω ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἒφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἂπ' ἔμου ὅτι πράος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τὴ καρδία καὶ εὕρησετε ἀνάπαυσιν ταΐς ψυχαΐς ὑμῶν. ῾Ο γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἔλαφρον ἐστίν.

῾Ο χορός:

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

Καὶ εἴτα: Ηχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἵω καὶ Ἅγιω Πνεύματι.

Ταῖς τού σου Ὅσιου πρεσδείαις, Ἐλέημον, ἐξάλειψαν τὰ πλήθη τῶν ἔμων ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί... **ὁ αὐτός.**

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσδείαις, Ἐλέημον, ἐξάλειψαν τὰ πλήθη τῶν ἔμων ἐγκλημάτων.

Στίχ. *Ἐλέησον μὲ ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἴκτιρμών σου ἐξάλειψαν τὸ ἀνόμημά μου.*

Ἦχος πλ. β'.Ὅλην ἀποθεμένοι

Ὅλην ἀποθεμένος, τὴν κοσμικὴν πραγματείαν, ὡς ἔχεφρων Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, ἠκολου-θησας· καί, καλῶς ὥδευσας, τὴν εὐθείαν, τρῖβον, δὶ’ ἦλθες πρὸς τὴν ἄφθαρτον, πόλιν Εὐθύμιε, ἔνθα τῶν σῶν πόνων ἀπέλαβες, τὰ γέρα καὶ ἠριθμησαι τοῖς τῶν Ἀσωμάτων στρατεύμασι. Ὅθεν τους τελοῦντος, τὴν μνήμην σου τὴν παντιμον πιστῶς, ταΐς Ἱεραΐς σου δεήσεσι, τῷ Χριστῷ προσάγαγε.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὔλογησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπισκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἔλεει καὶ οἶκτιρμοις· υψωοον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθόδοξων, καὶ καταπεμψον ἓφ’ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Πανάχραντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀεὶ Παρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροϋ’ προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων ἵκεσιαίς του τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοϋ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ἐν ἅγιοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροδλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώορυ τοῦ Στρατηλάτοσ τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων τῶν Ὅσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Ἁγίου του Ναοῦ, ἓφ’ ὅσον δὲν ἔμνημονευθη ἐν τοῖς ἄνω)· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου της ἡμέρας, ἐὰν ἔορταζηται) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, Ῥκετευομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἔπακουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἥμεις τό: Κύριε, ἐλέησον **(12άκις)**

Ὁ Ἱερεύς:

Ἔλεει καὶ οἴκτιρμοις, καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ’ οὐ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίω καὶ ἄγαθω καὶ ζωοποιώ σοὺ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀποπληρουμεν τὰς λοιπὸς Ὤδάς του Κανόνος.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἀθυμίας μὲ πάτερ, περιέχει ἣ ζάλη, θεῖε Εὐθύμιε, ἣν θείαις σου πρεσθείαις, ἐκδίωξαν ἐν τάχει, ἂπ' ἐμοῦ τοῦ οἴκετού σου τῆς εὐθυμίας γὰρ σύ, ἐπώνυμος ὑπάρχεις.

Ἀμαράντινον στέφος, τὴ σεπτὴ κορυφή σου, Χριστὸς ἐπέθηκε, 6ρα6εύσάς σοὺ τοὺς πόνους, οὗς δὶ' αὐτὸν ἀνδρείως, ἐν ἀσκήσει ὑπήνεγκας. Αὐτὸν οὒν πάτερ ἀεί, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Δόξα.

Νοσημάτων ποικίλων, συμπτωμάτων παντοίων, καὶ πάσης θλίψεως, ἁπάλλαξον τοὺς πίστει, τιμώντας σὲ βαθεία καὶ βοώντας τῷ Κτίσαντι· ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Ἀειπάρθενε κόρη, γηγενῶν προστασία, ἣ ἄκαταισχυ ,ντός, ἐν βίου τὴ πορεία, κάμε τὸν σὸν οἴκετην ,ἰκετεύω προστάτευσαν, ἐξ ὁρατῶν τὲ ἐχθρῶν, καὶ ἀοράτων ἅμα.

Ὠδὴ ἡ'. Τὸν βασιλέα τῶν Οὐρανῶν

Κατανοήσας, τῶν ἐν τῷ βίω πραγμάτων, τὸ ἐπὶ κηρὸν Εὐθύμιε θεοφρον, ἔοπευσας οὐναψαι, σαυτὸν Χριστῷ προθύμως.

Τᾶς ἄλγηδονας, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, τὴ βοτάνη τῶν ἁγίων εὐχῶν σου, ἰασαι καὶ σῶσον, Εὐθύμιε τρισμάκαρ.

Δόξα.

Τὴ συντονία, τῶν ἐνάρετών σου τρόπων, εὖηρε στησας Εὐθύμιε τὸν Κτίστην, ὂν ὡς παρρησίαν, πλούτων ἀεὶ δυσώπει.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**

Ναός μου κόρη, τὴν χαλεπὴν σκοτομήνην, διασκὲ δασον τὴ σὴ ἄγλα'Γά, ἣ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τεκοῦσα ἀπειράνδρως.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Τοὺς πίστει εὔφημοῦντας, σὲ ψαλμοϊς καὶ Ὕμνοις, τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας ἄξιωσον, ὃ τῆς ἐρήμου πολίτης, θεῖε Εὐθύμιε.

Ἰσχὺν Χριστὲ παρασχου, ἥμιν τοῖς παναθλίως, πολεμουμένοις κακία τοῦ δράκοντας, τοῦ Εὐθυμίου πρὲσβείαις, τού σου θεράποντος.

Νοσοῦντα μέ, κατ’ ἄμφω, Ὅσιε Κυρίου, τῆς θεραπείας ἄξιωσον δέομοι· σὺ ἰατρὸς γὰρ ὑπάρχεις, πάντων πανάριστος.

Δόξα.

Ὁ Ὅσιος Κυρίου, ὃ δεδοξασμένος, ἃς σοὶ αἰτήσεις προσήνεγκον πλήρωσαν, καὶ τῶν τῆς γὴς φθειρομένων, δεΐξον ἀνώτερον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Ὑπερευλογημένη, Ἄχραντε Μαρία, ὂν ἀπειράνδρως ἔκυησας Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἔκδυσωπει, οΐα φιλεύσπλαχνος

.

Καὶ εὐθύς, τό:

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἄδιαφθορως Θεὸν Λόγον τεκοῢσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμια ὃ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν, ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἢ Παράκλησις·καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις μοναζόντων ἣ καλλονή, ἀσκητῶν ἣ δόξα, καὶ Ὅσιων ἣ χαρμονή, χαίροις ἐκκλησίας, Χριστοῦ τὸ θεῖον κλέος, σὲ οὖν ἀνευφημοῦμεν, πάτερ Εὐθύμιε.

Χριστοῦ τῷ θελήματι νουνεχῶς, ὕπεικων θεοφρον, κόσμου ἔλιπες τὰ τερπνά, καὶ τὴν τεθλιμμένην, ἔβαδισας πορείαν, καρτερικῶς ἐν κόσμω, θεῖε Εὐθύμιε.

Ἐκ τῆς Ἀρμενίας ὥσπερ ἀστήρ, ἔξηστραψας πάτερ, καὶ ἄκτισι σῶν ἀρετῶν, τῶν φαεινότατων, τὴν οἰκουμένην πάσαν, λαμπρῶς καταφωτίζεις, θεῖε Εὐθύμιε.

Δάκρυσι νηστείαις καὶ προσευχαῖ́ς, Ὅσιε καθάρας, φιλοπόνως τὴν σὴν ψυχήν, οἶκος λαμπρὸς ὤφθης, Τριάδος τῆς Ἀγίας· διὸ σὲ ἀνυμνοῦ́μεν, πάτερ Εὐθύμιε.

Τῆς σαρκὸς τὸ βριθος ἅσκητικως, Ὅσιε λεπτύνας, ἀνεπτέρωσας σὴν ψυχήν, πρὸς τῆς ἀπάθειας, Εὐθύμιε τὸ ὕψος· διὸ θείων χαρίτων, ἔδειχθης τέμενος.

Σ αὐτὸν καθοπλίσας τὴ τοῦ Σταυροϋ, σοφὲ παντευχία, ὡς ἔχεφρων καὶ νουνεχής, φοβερὸς ἔφανης, ἔχθροῖς τοῖς ἅορατοις, Εὐθύμιε θεοφρον, οὖς καὶ ἔτροπωσας.

Εὐθύμιε κλέος τῶν ἀσκητῶν, καὶ Ἀνδρέα πάτερ, ὃ τῆς Κρήτης θεῖος ποιμήν, σὺν τῷ Ἰωάννη, τῷ Βαπτιστὴ ἀπαύστως, Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, καθικετεύετε.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἅγιού του Ναοῦ.

Εἶτα:

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἳ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ Δωδεκάς, οἳ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἶς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

῾Ὸ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Ἅγιος ὃ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(τρίς).**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἵω καὶ ἅγιω Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἶς τους αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἅμαρτιαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησαν τὰς ἀνομίας ἥμιν. Ἅγιε, ἐπισκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἵω καὶ ἅγιω Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἶς τους αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὖρανοις, ἅγιασθητω τὸ ὄνομά σου. Ἔλθετω ἢ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὔρανω καὶ ἐπὶ τῆς γής. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἥμιν σήμερον, καὶ ἅφες ἥμιν τὰ ὄφειληματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἅφιεμεν τοῖς ὅφειλεταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἴσενεγκης ἡμᾶς εἶς πειρασμόν, ἀλλὰ ρϋσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Οἱ ψάλται τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως

Θεία χάριτι ἤγλαισμενος, θεῖον ἤνυσας ἐν κοσμῷ βίον, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος Εὐθύμιε· τῆς κοσμικῆς ἔκφυγων γὰρ συγχύσεως, ἄσκητικως τὸν ἔχθρον κατεπάλαισας· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἧμιν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης... (καὶ μνημονεύει πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται).

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἅγιαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἡ χωρᾶν ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πάσαν πόλιν καὶ χωρᾶν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοϋ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνίδιου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ Ῥλεων, εὐμενῆ καὶ εὔδιαλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδᾶσαι πάσαν ὅργην καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικείμενης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ελεησαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἴσακοϋσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ελεησαι ἡμᾶς.

Ἔπακουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἔλπις πάντων τῶν περάτων τῆς γὴς καὶ τῶν ἐν θαλασσὴ μακρὰν καὶ ἵλεως, ἵλεως γενου ἧμιν, Δέσποτα, ἐπὶ ταΐς ἅμαρτιαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἵω καὶ τῷ ἅγιω Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

῾Ο ῾Ιερεὺς ποιεῖ μικρᾶν Ἀπόλυσιν:

Δόξα σοὶ Χριστὲ ὃ Θεός, ἣ ἔλπις ἠμῶν, δόξα σοί. Χριστὸς ὃ ἀληθινὸς Θεὸς ἠμῶν, ταῖς πρεσθείαις τῆς πανάχραντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων (τοῦ ἁγίου του Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου της ἡμέρας, οὐ τὴν μνήμην ἐπιτελουμεν) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, Ῥλεησαι καὶ σῶσαι ἠμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἄσπαζομενων τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ψάλλονται τὰ ἑπόμενα τροπάρια.

Ἦχος β’. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Κόσμου τὰ ἠδέα καὶ τερπνά, ἔλιπες Χριστὸν ἄγαπησας, τελειότατα) νοϊ’, χαίρων δὲ κατωκησας, ἐν τὴ ἔρημω σοφέ, ἔνθα θείοις παλαίσμασι, καὶ πόνοις ἄτρυτοις, ἀνδρικῶς ἔνικησας, τὸν πολυμήχανον. Ὅθεν της αὐτοῦ κακουργίας, λύτρωσαι ἠμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, Ὅσιε Εὐθύμιε μακάριε.

Ἦχος πλ. δ’.

Δέσποινα προσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἠμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β’.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοϋ, φύλαξαν μὲ ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

῾Ο ῾Ιερεύς:

Δὶ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἠμῶν, Κύριε Ἴησου Χριστὲ ὃ Θεὸς ἠμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἠμᾶς.

῾Ο χορός: Ἀμήν.

Στίχοι Ίκετικοί:

Πρόσδεξαι Ευθύμιε τάς Ικεσίας

ας Κωνσταντίνος σοι υφανεν πίστει.